

Eörsi színpadra igazít

Tegnap átadták az *Új magyar hangjáték* — 1989 díjait a Rádióban, az ország — egyebek mellett — egyik legnagyobb színházában. *Virginia Woolf Orlando* című művének rádiós feldolgozása kapta a legjobb produkciónak járó elismerést, a legjobb színésznek Császár Angelát, Hegedűs D. Gézát és Kern Andrást ítélte a zsűri (előző kettő az Orlandóban nyújtott alakításáért, utóbbi több hangjátéki szerepléséért), rendezői díjat Markovits Ferenc kapott, Bertha Bulcsu és Eörsi István pedig szerzői díjban részesült. Elismerést kaptak dokumentumjáték-szerzők és gyermekhangjátékban közreműködők is. A díjkiosztás után Eörsi Istvánnal beszélgettünk *Változatok Ödipuszra* című kitüntetett hangjátékáról.

— Ez a hangjáték is, hasonlóan a korábbiakhoz, színpadi mű előmunkálataként készült — kezdte az író. — Az az alapprobléma foglalkoztatott, hogy milyenek a mi uraink — nemcsak az eddigi szocializmusnak nevezett rendszerekben, hanem általában. Hajlandóak lennének-e — miként Ödipusz — saját múltjuk, bűnük után nyomozni? Egyértelmű a válaszom: nem lennének hajlandók, ők inkább csak tömeggyilkosok, betörők, fegyvercsempészek, a maguk dolgával törődnek. Most már elkészültem a darab színpadi változatával is, de még nem adtam oda színháznak.

— Magáról a hangjáték-feldolgozásról mi a véleménye?

— Lehet, hogy furcsának tetszik, de nem hallottam. Nem voltam idehaza, amikor sugározták. De a rendezőben, Ács Jánosban tökéletesen megbíztam.

— A műfaj egyébként közel áll önhöz?

— Nem tartom magam hangjátékszerzőnek. Legalábbis abban az értelemben, nem, ahogy ezt például Németországban csinálják, ahol ez egy megélhetési forrás, sokan egyszerűbbnek tartják, hogy hangjátékot írjanak, mint hogy mondjuk banktisztviselőnek álljanak.

— Noha van olyan színpadi darabja, amelyik megítélésem szerint eleve mintha hangjátéknak készült volna, mégpedig Az interjú.

— Felfogás kérdése, én úgy tartom, hogy ebből a darabból Lukács halála utáni párbeszédet, a kabaréjeleneteket csak színpadon lehet igazán megcsinálni. Szerintem ez színpadi mű.

— Vannak újabb hangjátéktervei?

— Nincsenek. Most, hogy régi darabjaim sorra színpadra kerülnek, muszáj kicsit színpadra igazítani őket. Tudja, az íróasztalnak lehet írni verset, prózát, de színdarabot soha. Az igazi formát csak a színpadra állítás lehetősége adhatja meg. Ezzel vagyok elfoglalva.